

Таким чином, стратегічний контролінг служить для забезпечення виживання підприємства та відстеження ступеня досягнення компанією наміченої стратегічної мети на основі прийняття своєчасних оперативних рішень щодо оптимізації фінансового результату. Тому, конкретизуючи головну вартісну мету для промислового підприємства, можна відзначити, що призначення контролінгу також полягає у передбаченні, попередженні виникнення кризових ситуацій на підприємстві та забезпеченні його стабільного функціонування та розвитку.

Список використаних джерел:

1. Русановська О. А. Інструменти та методи стратегічного контролінгу на підприємстві / О. А. Русановська // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – 2013. – № 769. – С. 96-107. – URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNULPM_2013_769_17

УДК 332.834(477)

Євтушенко Ю.В.,

кандидат економічних наук,

*докторант кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Національний університет «Чернігівська політехніка»*

РОЗВИТОК ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА ЯК ОСНОВА ЕКОНОМІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ КРАЇНИ

Результативне функціонування економіки будь-якої країни можливе лише за умови ефективної роботи всіх її складових, що забезпечується раціональним використанням наявного ресурсного потенціалу. Водночас, серед ключових завдань функціонування економіки перебуває формування належних умов існування її громадян, шляхом гарантування ключових потреб, серед яких вагоме місце займає саме потреба у житлі. Вагомість вирішення даного завдання спричиняє приділення до неї уваги науковців та практиків протягом значного періоду часу. Поряд з тим, трансформація якісних вимог людини до потреби у житлі, спричинена прогресивним розвитком людства, наявність значної кількості факторів зовнішнього

та внутрішнього середовища, залишає проблему забезпечення населення житлом серед найбільш важливих [2, 5].

В сучасних умовах, потреба забезпечення житлом населення нашої країни набула більш вагомого значення, що обумовлено системними руйнуваннями житлової інфраструктури внаслідок військової агресії. Поряд з цим, необхідність стимулювання розвитку житлового будівництва та забезпечення населення житлом відповідної якості залишається одним з першочергових завдань держави [1, 3].

За даними Київської школи економіки станом на середину 2023 року обсяг прямих збитків, якого зазнав житловий фонд нашої держави внаслідок повномасштабної війни, перевищив \$54 млрд, при цьому вони займають третю частину у загальному обсязі збитків завданих інфраструктурі та активам України. Необхідно зазначити, що загальна кількість пошкоджених об'єктів житлового фонду перевищує 163 тис., а їх площа перевищує 87 млн кв. м, або 8,6% від загальної площі житлового фонду України. Найбільшого руйнування житлового фонду відповідно до обсягів руйнувань зазнали Донецька, Луганська, Харківська, Київська, Запорізька, Миколаївська, Херсонська та Чернігівська області [4].

Враховуючи те, що сфера житлового будівництва є глибоко інтегрованою у національну економіку, оскільки в процесі власного функціонування потребує участі значної частини інших сфер та суб'єктів господарювання, її роль у економічному відновленні країни залишається досить вагомою [6]. Водночас, обмеженість ресурсного забезпечення суб'єктів сфери житлового будівництва з однієї сторони, а також наявність значних інфраструктурних руйнувань та висока потреба населення країни у житловому фонді з іншої, вимагає пошуку нових підходів до вирішення даного питання. З цих позицій, вирішення даного питання у відносно короткостроковій перспективі, можна здійснити лише за умови міжнародної технічної та фінансової допомоги країн-партнерів.

Водночас, трансформації повинні підлягати як підходи до самого процесу будівництва, спрямовані на поєднання доступності, функціональності та безпечності житлового фонду, так і підходи до фінансового забезпечення процесів будівництва, набуття права потенційними власниками на володіння житловим фондом. Враховуючи складність даного питання, а також його важливе значення та системний вплив на функціонування національної

економіки та забезпечення безпеки держави, його вирішення повинно перебувати в площині відповідного фінансового механізму розвитку житлового будівництва.

Список використаних джерел:

1. Забаштанський М.М. Концесійні відносини: фінансові детермінанти розвитку в Україні: [монографія] Київ: Кондор-видавництво, 2016. 382 с.
2. Кравченко В.І., Паливода К.В., Полянченко В.А. Основи житлової економіки : [навч. посіб.] К.: Основа, 2007. 416 с.
3. Кравченко В. І., Паливода К. В. Фінансування будівництва житла : ч. 2. Новітні тенденції. Київ : Вид. дім “Києво-Могилянська академія”, 2006. 132 с.
4. Офіційний сайт Київської школи економіки URL: <http://surl.li/sxvif>
5. Роговий А.В, Дубина М.В. Забезпечення соціальним житлом як складова житлової політики України в умовах євроінтеграції. Проблеми і перспективи економіки та управління, 2023 р.
6. Стащук О. Кредитування як метод фінансування житлового будівництва. Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. 2019. С. 127-132.

УДК 338.246.88:332.142.6

Кіндзерський Ю.В.,

доктор економічних наук,
 провідний науковий співробітник відділу інноваційної
 політики, економіки та організації високих технологій
 ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України»

**ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ ДЛЯ
 ЗЕЛЕНОГО ПЕРЕХОДУ В КОНТЕКСТІ ПОВОЄННОГО
 РОЗВИТКУ УКРАЇНИ**

Війна в Україні ставить на порядок денний не лише поточні питання виживання країни і забезпечення протидії російському агресору, але й питання формування змісту майбутньої повоєнної відбудови. Вже зараз стає зрозумілим, що вона не має зосереджуватися лише на простому відновленні зруйнованих війною цивільних, промислових та інфраструктурних об'єктів, а